

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 27 kwietnia 2022. w sprawach połączonych T-710/21, T-722/21 i T-723/21, Robert Roos i in. / Parlament Europejski, wniesione w dniu 5 lipca 2022 r. przez Roberta Roosa i in.

(Sprawa C-458/22 P)

(2022/C 340/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Robert Roos i in. (przedstawiciele: adwokaci P. de Bandt, M. R. Gherghinaru, V. Heinen)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski, IC i in.

Żądania

Skarżący wnoszą do Trybunału o

- uchylenie pkt 1 i 2 sentencji wyroku wydanego przez Sąd Unii Europejskiej w dniu 27 kwietnia 2022 r. w sprawach T-710/21, T-722/21 i T-723/21;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami niniejszego postępowania przed Trybunałem, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnoszą dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa polegającego na braku ważnej podstawy prawnej zaskarżonej decyzji.

Sąd naruszył prawo, orzekając, że art. 25 ust. 2 regulaminu Parlamentu Europejskiego stanowi ważną podstawę prawną, po pierwsze, ograniczenia dostępu do budynków Parlamentu Europejskiego poprzez umożliwienie go jedynie osobom posiadającym ważne unijne cyfrowe zaświadczenie COVID oraz, po drugie, uzasadnienia przetwarzania wysoce wrażliwych danych osobowych skarżących. Zaskarżony wyrok narusza w szczególności następujące przepisy prawne i ogólne zasady prawa: i) art. 8 i art. 52 ust. 1 i 3 karty praw podstawowych; ii) art. 7 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej; iii) art. 2 decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 28 września 2005 r. w sprawie przyjęcia statutu posła do Parlamentu Europejskiego (2005/684/WE, Euratom) ⁽¹⁾; iv) art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2018/1725 ⁽²⁾; v) obowiązku uzasadnienia wyroków Sądu ustanowionego w art. 36 i art. 53 akapit pierwszy Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; vi) zasadę ogólną paralelizmu form; oraz (vii) zasadę hierarchii norm.

Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa polegającego naruszeniu zasad ograniczenia celu przetwarzania danych osobowych oraz legalności.

Sąd naruszył prawo, orzekając, że Parlament Europejski jest upoważniony do przetwarzania danych osobowych zawartych w krajowych zaświadczeniach COVID skarżących w celu ograniczenia dostępu do budynków Parlamentu Europejskiego, mimo że takiego celu nie przewidują prawo belgijskie i prawo francuskie. Sąd naruszył też prawo, orzekając, że wykonywane przez Parlament Europejski przetwarzanie danych osobowych podlega pod wyjątek przewidziany w art. 6 rozporządzenia 2018/1725.

W ten sposób wyrok ten narusza następujące przepisy prawa i zasady ogólne: i) art. 4 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 5 i art. 6 rozporządzenia 2018/1725; oraz ii) obowiązek uzasadnienia wyroków Sądu ustanowionego w art. 36 i art. 53 akapit pierwszy Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. 2005, L 262, s. 1

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018, L 295, s. 39).